

Zpráva o činnosti Oddílu lyžování

TJ Sokol Stará Paka v roce 2016

- 1) Zimní středisko Staropacká hora
- 2) Přejezd Jizerských hor a Krkonoš 2016
- 3) XV. Lyžařský maškarní bál
- 4) Staropacký kros 2016
- 5) Cyklistický výlet na Smrk 2016
- 6) Vejšlap 2016
- 7) Staropacká bouda

1) Zimní středisko Staropacká hora

Před novou zimní sezónou na našem lyžařském vleku Tatrapoma proběhly opět všechny předepsané zkoušky a revize, obsluha vleku se zúčastnila povinného školení, takže bylo všechno připraveno na zahájení zimního provozu.

Počátkem zimy jsme, snad již ze zvyku, namontovali kotvičky na tažné lano lyžařského vleku a tradičně jsme čekali na sníh. Ten nám však za celou zimu v dostatečném množství nenapadl. Tak jsme je s příchodem jara opět odmontovali a uložili do skladu, aniž bychom se na vleku svezli.

Jelikož kotvy byly delší dobu v provozu bez náležité údržby, rozhodli jsme se je všechny nechat přezkoušet a závady na nich odstranit. Stálo to nemalé finanční prostředky, ale nyní máme kotvy pro následující zimní sezóny opět připraveny. Po neblahých zkušenostech z minulých zim jsme kotvy před novou zimní sezónou 2016-2017 zatím raději nenasazovali.

2) Přejezd Jizerských hor a Krkonoš 2016

Zimní sezóna 2015-2016 byla na sníh velice skoupá stejně jako ta předchozí. Letos je to však ještě horší. Kde není umělé zasněžování, není možné provozovat zimní radovánky a to ani ve vyšších horských polohách.

Přesto jsme se rozhodli uspořádat náš tradiční lyžařský Přejezd Jizerských hor a Krkonoš. Špatným sněhovým podmínkám odpovídala i naplánovaná trasa, se kterou se tato akce změnila pouze na **Přejezd Krkonoš**.

První den – sobota 27.2.2016 – 20.5 km

38. ročník Přejezdu jsme tradičně zahájili na vlakovém nádraží ve Staré Pace. Tam se nás v ranních hodinách sešlo šest. Vlakem jsme jeli do Semil, odkud jsme autobusem odjeli na Benecko. Během čekání na náš spoj přijel od Jičína autobusem Martin Pilař, takže nás již bylo „sedm statečných“.

V Benecku, na zastávce u hotelu Kubát, jsme vystoupili. Naším velkým překvapením byly krásně upravené stopy a sluníčko nad hlavou.

Z Benecka jsme tedy vyrazili klasicky přes Rovinku na Horní Mísečky. Sluníčko svítilo, ale asi v půlce cesty se začaly objevovat první mráčky a pomalu se začínalo zatahovat.

Dorazili jsme na Mísečky. V Jilemnické boudě jsme si odpočinuli před náročným výstupem po Masarykově horské silnici k Vrbatově boudě.

Už během stoupání se nebe zatahovalo víc a víc a začal se zvedat vítr. Za zesilujícího větru jsme vyrazili od Vrbatovy boudy kolem Mohyly Hanče a Vrbaty k Harrachovým kamenům. Na hřebenu už byl vítr tak silný, že méně stabilní lyžníci vystrkával ze stopy. Rozhodli jsme, že plánovanou trasu po hřebenech hor, přes Voseckou boudu, zrušíme a nejkratší cestou sestoupíme dolů. Sjeli jsme do Kotelského sedla, kde jsme raději zuli ski a ke Dvoračkám jsme sestoupili „po svezích“.

Vědomi si toho, že nás čeká už jenom posledních 3.5 km sjezdu, jsme z hospody nespáchali. Před odjezdem jsme u Dvoraček ještě nafotili kompletní společný snímek všech účastníků Přejezdu a asi v 16:40 vyrazili na Staropackou boudu.

Účastníci Přejezdu Krkonoš u Dvoraček.

Večer na Staropacké boudě.

Sněhu znatelně ubylo a při sjezdu jsme museli občas dávat pozor na vystupující kameny. Naproti tomu sjezdovky, které byly uměle zasněženy, byly tak tvrdé a zledovatělé, že při pomalé jízdě se na nich prakticky nedalo udržet. Musely se přefrčet, jak nejrychleji to šlo. Posledním úsekem byl více než kilometrový sjezd z Ručiček ke Staropacké boudě, kam jsme dorazili asi ve čtvrt na šest, ještě skoro za světla. Na vyhřáté boudě jsme byli přivítáni Květou a Bohoušem Nырdlovými a Evou a Petrem Pakostovými. Byla nám nabídnuta výborná polévka a horký čaj, čemuž jsme nemohli odolat. Po občerstvení mohlo začít hodnocení uplynulého dne, které se protáhlo do pozdních nočních hodin.

Druhý den - neděle 28.2.2016 – 10 km

Ráno před startem do druhé etapy.

Opět, vzhledem k problémům se sněhem, jsme při večerním plánování zvolili nejkratší trasu a to ze Staropacké boudy přes Studenov přímo do Harrachova. Naplánovaná trasa měřila pouze 10 km a více než dvě třetiny byly po rovině a nebo z kopce.

Po snídani, jsme vystoupali zkratkou nad Staropackou boudou, na hřebenovou cestu mezi Ručičkami a Studenovem. Po ní jsme pak pokračovali přes Studenov na Odbočku k Bláznivý bábě. Z Odbočky jsme pak už jeli z kopce Janovou cestou až do Harrachova.

Závěrečné zhodnocení jsme provedli v Pivnici U Krtka v Harrachově pod sjezdovkami. Závěrečnou řeč pak pronesl náš letošní maskot „Myšák Eleveňák“. Úplným závěrem pak byla cesta vlakem z Harrachova do Staré Paky, kde jsme se rozloučili.

3) XV. Lyžařský maškarní bál

V poslední den letošní mimořádně mizerné zimy, kdy o lyžování na Staropackých horách jsme si mohli nechat tak akorát zdát, uspořádali staropačtí lyžaři svůj tradiční lyžařský maškarní bál. Tentokrát to byl již patnáctý. Již dlouho před začátkem se kulturní dům v Roškopově začal plnit maskami. Úderem osmé hodiny večerní se ozvaly první tóny úvodní skladby Hudebního dua Mirka Plecháče z Trutnova a zanedlouho na to, již vběhlo na parket sedm dalmatinů i se svým „páníčkem“ a „paničkou“, které je šli před spaním pořádně vyvenčit.

Bál zahájili, jako každým rokem, hlavní pořadatelé bálu ing. Zdeněk Hradecký a David Tomáš, kteří se pro tento večer inspirovali v některém zimním středisku v Tyrolských Alpách.

To se už ale přihlásila mezinárodní skupina astronautů v kosmických skafandrech, která se právě navrátila z oběžné dráhy kolem Země. Přivezli si s sebou i malé kosmické vozítko „Lunochod“, ve kterém vozili i psa „Lajku“. Během několika dalších minut se parket zaplnil maskami všeho druhu. Lidská fantazie je, v tomto směru, nevyčerpatelná. Bylo možno opět spatřit například: různá strašidla všeho druhu, hastrmana i s jeho družkou, vězně a bachaře, opravdové strážce zákona, čarodějnice (zatím ještě bez koštěte), barokní mladý pár, velikonoční koledníky, sportovce i mafiány, rytíře v brnění, tři rozkvetlé slunečnice, dvojici lodních kapitánů (nebo snad dokonce admirálů), nóbl dámy i veselá venkovská děvčata v krojích, černé vrány, celou sadu barevných čerstvě ořezaných pastelek, indiánský milenecký pár a také beduíny, kteří ze Sahary až do Rožkopova přijeli na velbloudu i spoustu dalších maškar.

Každým rokem bývají nejlepší masky vyhodnoceny a odměněny. Ani letos tomu nebylo jinak. Porota, která nejnápaditější masky vybírá, nemá opravdu lehkou práci. Svůj úkol si alespoň usnadní tím, že úspěšné masky jsou hodnoceny bez určení pořadí. Pokud by však porota měla být ke všem maškaram spravedlivá, musela by jich odměnit mnohem a mnohem víc.

Vyvrcholením bálu je pak losování hlavních výher tomboly. Ceny, které pocházejí od našich sponzorů, jsou opravdu hodnotné. Lyžařský oddíl touto cestou všem sponzorům srdečně děkuje.

Tak nám skončil zase jeden vydařený lyžařský bál. Když jsme se letos opět nesvezli, alespoň jsme se dobře pobavili.

4) Staropacký kros 2016

I přes nepříznivou předpověď našich meteorologů, na sobotu 23. dubna 2016, se 39. ročník běžeckého závodu STAROPACKÝ KROS konal opět za příznivého jarního počasí. V závodě, který uspořádal Oddíl lyžování TJ Sokol Stará Paka, se na startovní čáru letos postavil zatím rekordní počet 321 závodníků všech věkových kategorií. Z toho bylo 85 předškolních dětí, 157 žáků a žákyň, 3 dorostenky, 5 dorostenců, 17 žen a 47 mužů včetně veteránů. Letos také odstartovalo 7 rodičů v běhu s kočárky.

Hlavního závodu na 4400 metrů se zúčastnilo celkem 52 závodníků. Absolutním vítězem letošního ročníku se poprvé stal člen pořádajícího Oddílu lyžování Jiří PODRAZIL. Na druhém místě doběhl do cíle společného závodu dorostenců, mužů a veteránů Rudolf COGAN - Sokol Nová Paka, třetí místo obsadil Jan KOPAL - Stará Paka.

Doba, kdy se čekalo na doběh závodníků hlavního závodu, byla i letos vyplněna vloženým závodem, jehož se zúčastnilo sedm rodičů s kočárky.

Tři nejúspěšnější závodníci v každé kategorii obdrželi diplomy, medaile pamětní listy a věcné ceny od našich sponzorů. Vítězové v kategorii mužů i žen dostali navíc i pěkně zdobené dorty, zhotovené v SŠGS – obor cukrář v Nové Pace.

Závod opět absolvoval, se startovním číslem 89, **František BÉM** ze Slovanu Liberec, ročník 1927. Tomuto závodníkovi upřímně blahopřejeme a skláníme se nad jeho výkony. I pro něho byla připravena tradiční cena – věnec buřtů pro nejstaršího závodníka, který věnovala firma Podkrkonošská uzenina – Bělá u Staré Paky.

Absolutní vítěz Jiří Podrazil – OL Sokol Stará Paka.

Nejstarší závodník František Bém – Slovan Liberec.

Diplomy, medaile i věčné ceny vítězům předával ředitel závodu Jarka NYPL společně s předsedou TJ SOKOL Stará Paka ing. Jaroslavem BILEM a starostou obce Stará Paka Josefem DLABOLOU.

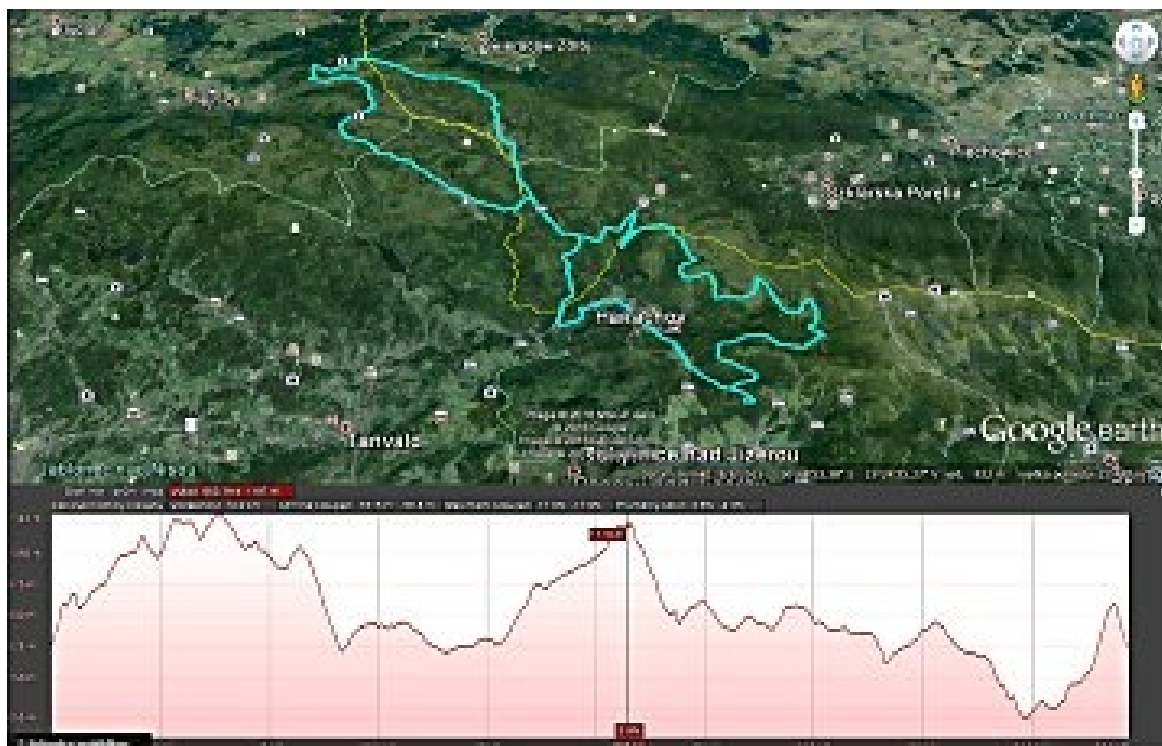
Závody navštívil také bývalý několikanásobný vítěz Staropackého horského krosu Petr HAVEL z Lomnice nad Popelkou a mistr Evropy v běhu na 400 metrů z roku 1978 a dlouholetý držitel tohoto československého rekordu Karel KOLÁŘ.

Závodníci a diváci měli možnost navštívit i náš prodejní stánek a zakoupit si zde různé občerstvení.

Na závěr děkujeme všem závodníkům za jejich účast v tomto závodě, také všem divákům za povzbuzování malých i velkých závodníků a všem pořadatelům za jejich obětavou dobrovolnou činnost.

5) Cyklistický výlet na Smrk 2016

Poslední červnový víkend se uskutečnil tradiční cyklo výlet ze Staropacké boudy v Rokytnici nad Jizerou na Smrk (1124 m.n.m.), nejvyšší kopec Jizerských hor. Na tento výlet jsme se velice těšili. Zvláště, když dle dlouhodobé předpovědi mělo být slunečno a teplo. Jako pořadatelé jsme v pátek 25.6.2016 odpoledne vyrazili na Staropackou boudu s nákladem potravin a tekutin. Připravili jsme ohýnek, narazili soudek a očekávali příjezd dalších cyklistů.

Do večera nás bylo třináct a jeden pes. Ten samozřejmě na Smrk nejel, ale hlídal se svým páníčkem Staropackou boudu. Po přivítání všech hostů jsme zasedli k ohýnku a za stálého klábosení jsme opékali různá masa a uzeniny a ochutnávali zrzavou vodou ze soudku, proloženou něčím ostřejším na podpoření chuti. Byl velice teplý večer a tak jsme vydrželi klábosit do pozdních nočních hodin. Prostě dokud tekla zrzavá voda. Ráno nás přivítalo jasným sluncem a teplem, které kolem deváté hodiny dosahovalo téměř 20°C. Nasnídali jsme se, převlékli do cvičebního a připravili se na odjezd. Na boudě zůstal jen Petr Pakosta, který nebyl zdravotně v pořádku se svým čtyřnohým kamarádem Donem Pakostou a společně hlídali boudu. Dvanáct nás osedlalo své bicykly a po deváté hodině jsme vyrazili do stěny - a to doslova. Trasa byla známá a od předchozích ročníků se příliš neměnila. Z boudy jsme zvolili hned poměrně prudký kopec a vyjeli lesem na vrcholovou cestu nad boudou. Odtud nás čekal tradiční sjezd lesní pěšinou ke Kládovce. Dále jsme pokračovali klasicky Kládovkou přes Krakonošovu snídani, křižovatku Pod Voseckou boudou, Terexem na celnici v Novosvětském průsmyku. Do kiosku na hranicích jsme se těšili na osvěžující orosené pivo. Hlavně, aby neměli zavřeno. Kiosek byl ale otevřený a tak jsme si zde mohli dopřát zaslouženou odměnu. Z celnice jsme pokračovali dál přes polské Jakuszyce, osady Orle a Górzystów, Polanu Izersku a po telegrafní cestě jsme stoupali ke Smrku. Cestou jsme ale asi něco provedli a Duch hor se na nás začínal zlobit. Již při stoupání telegrafní cestou bylo z dálky slyšet první bublání blížící se bouřky a za Smrkem se začaly kupit bouřkové mraky. Plánované kóty Smrk 1124 m.n.m. jsme dosáhli kolem 14:30 hodin, stále ještě za slunečného počasí. Mraky ale byly čím dál větší a hrozivější. Dopřáli jsme si krátkého odpočinku na jednu sušenku, udělali společnou fotku a vyrazili na zpáteční cestu. To už se i slunce schovalo a bublání přešlo do stále silnějšího hřmění.

Při klesání k Nebeskému žebříku se objevily první velké kápance a bouřka se přihnala přímo nad nás. Byli jsme ztraceni. Nezbylo nám nic jiného než stáhnout hlavy mezi ramena a přidat ve šlapání. Nebylo se kde schovat. Chvíli jsme zkoušeli schovat se pod smrkem. Žel, ten smrk pod Smrkem nám moc nepomohl. Tak jsme pokračovali dál za obrovského lijáku, krup, hromů a blesků přímo nad námi. Proudny vody nám stékaly do úžlabí zakončení zad a stříkaly z bot. Po asi 6.5 km jsme se dostali z bouřky na křižovatku Předěl, kde už nepršelo, začalo vykukovat sluníčko a našemu trápení byl konec. Nálada stoupla nejméně o 200% a když jsme se tak po sobě podívali, tak jsme se všichni rozesmáli, jak jsme vypadali. Nebyla na nás niť suchá, jen v puse jsme měli sucho jak jsme hnali před bouřkou. Sluníčko zase začalo svítit. My pokračovali dál na Jizerku a těšili jsme se jak si dáme jedno pivko na zahřátí. Tento sen se nám splnil na Jizerce v Pešákovně, kde jsme se také nadlábli výborných borůvkových knedlíků. Seděli jsme venku na sluníčku a postupně osychali. V dálce stále bouřilo, ale my jsme se již nenechali rozhodit.

Z Jizerky to již byla pohodová jízda přes Karlovský most nad Jizerou, opět přes polskou osadu Orle a Harrachovské nádraží do Harrachova k lanovce. Né, lanovkou jsme nejeli, jsme přece zdatní staropačtí sportovci. Jen jsme se tam stavili v Pivnici U Krtka na zaslouženou odměnu za celodenní šlapání. Po krátkém zhodnocení jsme vyrazili Harrachovem k Restauraci Lesní Zátíší, přešli most a závěrečným trhákem po nově upravené cestě vystoupali nad Staropackou boudu. Následoval už jen sjez k boudě - ten samý, kterým jsme ráno stoupali vzhůru.

Na boudě na nás čekal Petr Pakosta s vynikající polévkou, kterou během dne připravil. S plným žaludkem jsme začali hodnotit jednotlivé části uplynulého dne a všichni jsme se shodli na tom, že i když jsme šíleně zmokli, tak se výlet povedl a díky ostatním krásným zážitkům si na vodu už nikdo ani nevzpomněl.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem zúčastněným za statečnost, že v dešti nepropadli trdomyslnosti a statečně zvládli nástrahy počasí. Také jim patří obdiv za jejich sportovní výkony. Vždyť jsme ujeli 76 km náročným terénem a nastoupali 1680 výškových metrů. Konkrétně bych poděkoval Evě, Kátě a Petru Pakostovým, Karlu Pakostovi, Janě a Vaškovi Šepsovým, Jarkovi Nyplovi, Petru Vanclovi, Danu Frýbovi, Radku Fišerovi, Pavlu Pilařovi, Pavlu Červenému a Pavlu Dědkovi.

6) Vejšlap 2016

Tak jako každý rok, tak i letos uspořádal Oddíl lyžování na konci prázdnin v sobotu 27.8.2016 tradiční „Vejšlap” po vlastech českých.

Poslední dva roky jsme se pohybovali v jižnější části Českého ráje. Letos jsme proto zavítali více na sever do krásných míst železnobrodská. Trasa byla naplánována Palackého stezkou z Plavů do Spálova divokým údolím řeky Kamenice.

Účastníci Vejšlapu 2016 před zastávkou Plavy.

Ráno 27.8.2016 dorazilo na staropacké nádraží devět natěšených turistů a v 8:31 hodin jsme vlakem vyjeli do Plavů s přestupem v Železném Brodě. Do zastávky Plavy jsme dorazili přesně dle jízdního řádu v 9:18 hodin.

V Plavech po povinné společné fotografii jsme vyrazili na túru. Ze zastávky Plavy (0 km) se napojujeme na žlutou turistickou značku a míříme k pravému břehu řeky Kamenice. Asi po 600 metrech přecházíme most a napojujeme se na modrou turistickou značku. Od tohoto místa jdeme až do Spálova pouze po levém břehu Kamenice. Od mostu mírně stoupáme, až jsme dosáhli nejvyššího místa letošního vejšlapu s vyhlídkou do údolí řeky Kamenice (1,6 km). Stále postupujeme po modré turistické značce podél břehu Kamenice a před obcí Návarov navštívujeme zříceninu zdejšího hradu (4,3 km). Dle dostupných údajů jsme přímo na místě byli překvapeni, jak velký hrad zde kdysi stával. Na obrázku vypadal jako Karlštejn. Po dalších asi 700 m přicházíme na dolní konec obce Návarov k novému mostu přes řeku Kamenici (5 km). Z tohoto mostu jsou ještě vidět zbytky pilířů původního kamenného klenutého mostu, na kterých již bohužel zapracoval zub času. Tady se ještě zastavujeme na občerstvení v penzionu Rusalka a odměňujeme se za ušlé kilometry svačinou a zrzavou vodou. Po odpočinku pokračujeme dál. Most přecházíme, napojujeme se na červenou značku a stále se držíme levého břehu Kamenice. Turistická stezka nás podél řeky po 8 km dovedla až do Spálova (13 km). Cestou si užíváme krásné výhledy

na řeku Kamenici. K vlakové zastávce Spálov přicházíme právě včas. Za 10 minut nám jede vlak. Tak se ani nezastavujeme v místní restauraci a zhodnocení vejšlapu si necháváme až do Staré Paky.

Po celou cestu nám přálo počasí. Před 30 stupňovým žářem jsme byli schovaní ve stínu stromů a vlhký vzduch podél řeky se krásně dýchal. Po zhodnocení ve staropacké Sokolovně můžu směle napsat, že Vejšlap 2016 se podařil a všichni turisté byli spokojeni.

7) Staropacká bouda

V roce 2016 jsme na Staropacké boudě v Horní Rokytnici nad Jizerou, mimo pravidelně prováděného jarního úklidu a přípravy palivového dříví, provedli i obnovu všech sedaček kolem ohniště, včetně úpravy terénu pod lavičkami.

Zdena a Milan Straňákovi se pustili do úklidu ložnic.

Jura Vávra má zase na starost matrace a přikrývky.

Také jsme provedli zakrytí septiku betonovými deskami a obnovu vodovodního ventilu v koupelně. Samozřejmostí je i pravidelné sekání louky včetně odstranění plevelu kolem chalupy.

Měli jsme ještě v plánu znovu položit betonové dlaždice za chalupou na pořádný štěrkový podklad, ale to si již musíme nechat na jaro 2017.

Naši dřevorubci přivezli z lesa pěknou fúru dřeva.

Ukládání dříví na hromadu.

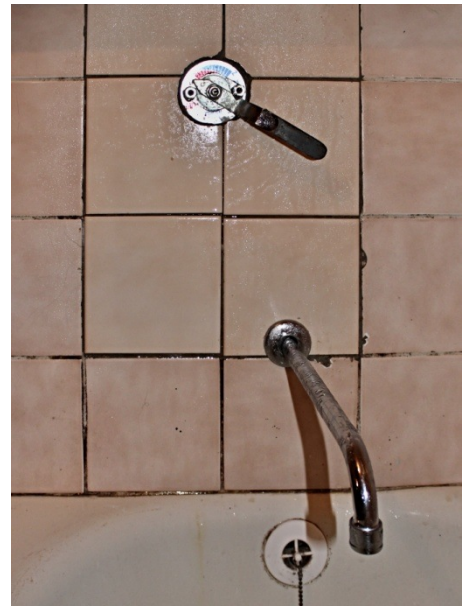
Ze silnějších kmenů vyrábíme sedačky.

Jde nám to docela dobře.

Staré fošny jsme nahradili betonovými deskami.

Nový vodovodní ventil.

Celková úprava ohniště.

Nové sedačky a upravené ohniště.

Sestavili: V. Šeps, předseda oddílu a B. Nýdrle, kronikář oddílu.